

særdeles velstillede Sygekasser, idet dette kun er et Eksempel blandt mange.

Saa kommer Spørgsmaalet: Hvorledes vilde Nedskæringen have virket paa denne Sygekasse, hvis den var traadt i Kraft for 1926? Sygekassens Overskud var, som jeg sagde, for 1926 275 000 Kr.; en Nedskæring af Statstilskuddet som foreslaaet i Lovforslaget vilde have bevirket en Nedgang i Indtægterne paa 281 000 Kr. Denne Sygekasse vilde altsaa, saafremt den slet ikke foretog sig noget i Retning af at indføre Besparelser, have faaet et Underskud paa 6 000 Kr. Nu havde den en Udgift til Administration paa 463 000 Kr.; naar man fra dette Beløb fradrager den Del, der falder paa Begravelseskassen og Invalidforsikringen, nemlig tilsammen godt 50 000 Kr., bliver Administrationsudgifterne 412 000 Kr., det vil sige ca. 11 pCt. af samtlige Udgifter. Det Underskud, der vilde fremkomme, beregnede jeg til 6 000 Kr. Denne Sygekasse behøvede altsaa kun at foretage en Nedsættelse af Administrationsudgifterne paa 1,5 pCt. for at dække det Underskud, Nedskæringen vilde foranledige. Der til kommer, at hvis den har en Aftale med Lægerne, der retter sig efter Pristallet, vil der derigennem indvindes et saadant Beløb, at der allerede derved vilde fremkomme et Overskud, og saafremt Sygekassen indførte en rimelig Besparelse i Medicinforbruget, vilde den yderligere være sikker paa trods Nedskæringen at kunne gaa ud af Aaret med et væsentligt Overskud.

I øvrigt skal jeg takke det ærede Medlem Hr. Weygaard for hans smukke og anerkendende Udtalelser om Lægerne, som jo kun i høj Grad kan glæde mig. De var saa varme og følte, at jeg næsten kunde ønske, at det ærede Medlem en Gang vilde foretage en Foredragsrejse til Jylland, hvor der enkelte Steder findes Kredse, der sætter langt mere Pris paa Kvaksalvere end paa Læger.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou. Jeg kan begynde med at takke det ærede Medlem for hans og hans Gruppes gode Medarbejderskab ved Udvalgsbehandlingen. Jeg kan ogsaa takke det ærede Medlem for hans varme og anerkendende Ord om det af mig fremlagte Lovforslag. De virkede undertiden saa velgørende, som om jeg havde faaet overleveret en stor Blomsterbuket af det ærede Medlem. Der var blot det kedelige ved den, at der var skjult en Torn i Buketten. Denne Torn var særdeles vel dækket i det ærede Medlems Ordførelse, men naar man læser den Mindretalsbetænkning,

som det ærede Medlem har underskrevet, viser det sig, at det er en Torn af en særdeles skarp og ondartet Beskaffenhed. I denne Betænkning udtales en Kritik af Administrationen af Sygekasseloven, og denne ender med de Ord, at Mindretallet finder, at der har fundet et utilbørligt Overgreb Sted fra Administrationens Side, altsaa ved Fortolkningen af Sygekasseloven. Denne Udtalelse tør jeg maaske nok betegne som noget usædvanlig. Vi er hermed langt borte fra det ærede Medlems Blomster og fra hans spøgefulde Tone, vi er midt inde i den virkelige Alvor. Paastanden om en utilbørlig Administration er et Angreb paa Administrationen, som ingen Administration kan sidde overhørig, og da jeg i dette Øjeblik repræsenterer Administrationen, er det mig, som maa besvare det og stille mig foran Administrationen.

Dette Angreb gaar, saa vidt jeg forstaar, ud paa, at Administrationen — hovedsageligt eller maaske udelukkende siden 1915 — i sin Fortolkning af Sygekasseloven har handlet i Modstrid med selve Loven, specielt paa et enkelt Punkt, nemlig vedrørende Arbejderklassens Stilling ved Optagelse i Sygekasserne.

Den Opgave, der her er tildelt mig, er, som ærede Medlemmer lige straks vil forstaa, af særdeles omfattende Art, og det er tillige en interessant Opgave, idet det jo er et evig aktuelt Spørgsmaal, det gælder: Forholdet mellem Administrationen og Lovgivningen. Opgaven har derfor interesseret mig, og den har tillige interesseret mig, fordi jeg er i den lykkelige Situation at staa fuldkommen objektivt overfor Opgavens Løsning, idet der i den Tid, jeg har haft den Ære at beklæde Sundhedsministeriet, ikke er sket nogen Administrationshandling i Modstrid med eller udenfor Lovgivningen.

Naar jeg siger, at denne Opgave er omfattende, saa er det, fordi man ved Forsvaret overfor et saadant Angreb maa gaa grundigt til Værks. Hvis en Fortolkning fra en Administrations Side er angribelig, maa man ikke alene se den i Belysning af selve Loven, men ogsaa se den i Belysning af de Fortolkninger og Administrationsovergreb, der er sket forud for den angribelige Administration. Man maa kort sagt se ogsaa paa tidligere Fortolkninger af Loven, og jeg kommer da i den besynderlige Situation, at jeg i dette Øjeblik maa staa som Forsvarer for 15 tidligere Indenrigsministres, Arbejdsministres og Socialministres Administration; jeg maa staa som Forsvarer for et Tidsrum, der strækker sig over ikke mindre